

Inhuldiging Windturbines Eindhoutseheide

7 september 2018

Geachte burgemeesters,

Geachte leden van de directies en de Raden van Bestuur van IOK, IOK
Afvalbeheer, IVAREM en Luminus;

Meneer het provincieraadslid,

Dames en heren,

Vorig jaar had ik het voorrecht Uruguay te bezoeken. Een eenvoudig, maar zeer boeiend en mooi land.

Meest van al, blijf ik onder de indruk van zijn energiebeleid.

Op zeer korte tijd slaagde Uruguay in een gigantische energie-omwenteling. Anno 2018 draait het land voor bijna 100 procent op duurzame stroom, dankzij een mix van waterkrachtstroom, zonne -, biomassa-, en windenergie.

Vooraf windenergie is uitgegroeid tot een stevige pijler van het energiebeleid.

Hoe slagen zij er in? Door een strategisch sterk, ambitieus en doorgedreven energie- en klimaatprogramma en een duurzaamheidsbeleid gesteund door alle politieke partijen.

De kernelementen van het succesverhaal zijn o.m. de publiek-private partnerschappen, langetermijncontracten, een Plan voor Nationale Energiezuinigheid, en uiterst transparante regels en contracten die vele buitenlandse investeerders lokten.

Kortom, duurzame energie groeide er uit tot een rendabele business, met heel wat lokaal verankerde jobs en dalende energieprijzen als zeer aangenaam gevolg.

Dit maakt mij gezond jaloers en strijdvaardig, dames en heren.

Stel het u even voor: een provincie Antwerpen zonder energieverspilling, waar het aanbod aan hernieuwbare energie de vraag naar energie dekt?

Voor mij is dit geen droom, maar een scherpe ambitie. Antwerpen kan en dus moet inderdaad een energie-onafhankelijke provincie willen worden en de Vlaamse provincie zijn waar het grootste aandeel hernieuwbare energie wordt geproduceerd.

Een provincie waar geen energie verloren gaat of verspild wordt.

Uiteraard, de Vlaamse en a fortiori de Antwerpse context is moeilijk te vergelijken met Uruguay: een land met 6 keer de oppervlakte van België, waar niet eens een derde van onze bevolking woont.

België en in het bijzonder Vlaanderen daarentegen zijn bijzonder dichtbevolkt. De densiteit van het wegennet en de energie-intensieve industrie zijn even immens, als de open ruimte schaars is.

Het gevolg laat zich raden: windturbines realiseren in Vlaanderen is alles behalve evident. De argwaan en tegenstand blijven erg groot én weerbarstig.

Ook in het raam van mijn coördinerende opdracht voor o.m. windenergie bezoek ik de gemeenten en steden van onze fantastische provincie geregeld. Burgemeesters weten bijvoorbeeld dat ik graag in ga op uitnodigingen om deel te nemen aan informatie- en veel liever nog participatie-avonden over windenergie met de lokale gemeenschappen en buurten.

En ja, meestal is het vaak en intens overleggen om een windturbinedossier succesvol af te ronden.

Trouwens, in mijn ogen moeten producenten de realisatie van hun windturbine-projecten ook echt verdienen. En dat veronderstelt volgehouden openheid en waarachtige participatie van alle betrokkenen van bij het prille begin. Niet zelden leidt net die houding tot de beste, meest gedragen projecten.

Veel, zo niet alles staat of valt met partners die overtuigd en dus overtuigend mee het voortouw nemen in windmolenprojecten.

Een gemeentebestuur, een intercommunale, of met private partners...

Moeilijke evenwichtsoefeningen vergen immers veel visie en moed, met oprechte aandacht voor onzekerheid, twijfel en soms zelfs angst van burgers.

Het doet me echt heel veel plezier dat zulke partners elkaar vonden voor dit project op de Eindhoutseheide.

Dames en heren, vrienden van IOK, IOK afvalbeheer, Ivarem en EDF Luminus, ik ben u ontzettend dankbaar voor de drie nieuwe windturbines.

Dankbaar omdat onze provincie zo weer dat beetje duurzamer wordt nu u de hernieuwbare energiemix verder versterkt.

Volgens recente cijfers neemt onze provincie de tweede plaats in Vlaanderen in qua aantal grootschalige onshore windturbines.

Met 129 windturbines goed voor een aandeel van 26% moeten we enkel Oost-Vlaanderen, met 150 turbines of een aandeel van 30% laten voorgaan.

2017 was een 'boerenjaar' voor windenergie. In 2017 werden meer turbines gerealiseerd dan in 2015 en 2016 samen. In 2018 kunnen we die groei helaas niet evenaren. 2018 is verre van een sterk windturbinejaar.

Die nieuwe dip beschouw ik, en hopelijk u ook als een appel: al zijn de middelen beperkt, al is het moeilijk om een draagvlak te genereren en te behouden... windenergie blijft meer dan ooit onze volste aandacht en inzet vragen, krijgen want verdienen.

Dat betekent geduldig maar volhardend blijven werken op goede dossiers, tijd, mensen en emotionele intelligentie inzetten voor participatie en co-creatie, tijdig de zeilen bijstellen, correct maar creatief omgaan met geldende regelgeving;
inspelen op wat er mogelijk is en op wat er leeft; kennis en know-how integreren in de zoektocht naar oplossingen,
luisteren naar mensen, oog en aandacht hebben voor legitieme bekommernissen; pionieren in nieuwe manieren om echte of vermeende onzekerheid en weerstand correct te weerleggen of te milderen.

Hopelijk leidt dat ertoe dat ik nog vaak word uitgenodigd om windparken in te huldigen, zodat we stap voor stap de hopelijk gedeelde ambitie waarmaken: net als Uruguay, uitgroeien tot een regio met zo goed als 100% duurzame energie.

Waar wachten we op?